

דַּאִיְהוּ עֲשׂוּ, וְכִי אֲחִין אַחֲרַיִן הָיוּ לְיַעֲקֹב. אֵלֶּא כָּאֲנִי
 אֶל אַחִיד, וְאִי תִימָא דְהַדְר בְּתִשׁוּבָה וְאָזִיל בְּאַרְח
 מְתַקְנָא, לָאו הָכִי, אֵלֶּא עֲשׂוּ הַרְשַׁע בְּדַמְעִיקְרָא. וְגַם
 הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ, וְאִי תִימָא דַּאִיְהוּ בְּלַחֲדוּדֵי אָזִיל.
 לָאו, אֵלֶּא אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ.

וְכָל כֶּךָ לְמַה, (אֵלֶּא אֵינִין) אָמְרוּ לִיה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אַתְרַעֵי תְדִיר בְּצִלּוֹתְהוֹן וְצַדִּיקָא
 וּמְתַעֲטֵר בְּצִלּוֹתְהוֹן. כְּדֹאמְרֵינָן, דִּהְהוּא מְלֹאכָא
 דְּמִמְנָא עַל צִלּוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל, סְנַד"לְפּוֹן שְׁמִיָּה, נָטִיל
 כָּל אֵינִין צִלּוֹתִין וְעֶבֶד מִנִּיָּהוּ עֲטָרָה לְחַיִּי הָעוֹלָמִים
 וְאוֹקְמוּתָהּ. וְכָל שְׁפָן צִלּוֹתְהוֹן וְצַדִּיקָא דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ
 הוּא אַתְרַעֵי בְּהוּ וְאַתְעַבְדָּן עֲטָרָה לְאַתְעַטְרָא בְּאֵינִין
 צִלּוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא מִשְׁרַיִן
 קַדִּישִׁין הָיוּ אַתְיִין עִמִּיָּה, אִמְאֵי דְחִיל. אֵלֶּא צַדִּיקָא

לשון הקודש

בתפלות הצדיקים ומתעטר
 בתפלותיהם, כמו שאמרנו שאותו
 המלאך הממנה על תפלות ישראל,
 סנדלפון שמו, נוטל כל אותן תפלות
 ועושה מהם עטרה לחי העולמים
 ובארוכה, וכל שפן תפלות הצדיקים
 שהקדוש ברוך הוא מתרצה בהן,
 ונעשות עטרה להתעטר באותן תפלות
 לקדוש-ברוך-הוא. ואם תאמר,
 מחנות קדושים היו באים עמו, אז

שאמר באנו אל אחיד, לא ידענו
 שהוא עשוי? וכי אחים אחרים היו
 ליעקב? אלא באנו אל אחיד. ואם
 תאמר שחזר בתשובה והולך בדרך
 תקינה - לא כך, אלא עשו הרשע כמו
 מעקרו. וגם הלך לקראתך. ואם תאמר
 שהוא הולך לבדו - לא, אלא ארבע
 מאות איש עמו.

וְכָל כֶּךָ לְמַה? וְאֵלֶּא הֵם אָמְרוּ לוֹ,
 מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד מְרַצֵּה

לֹא סַמְכִין עַל זְכוּתֵיהֶו, אֶלָּא עַל צְלוּתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן
לְגַבֵּי מֵאֲרִיהוֹן.

וְתָא חַוֵּי, דְאָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, צְלוּתָא דְסַגִּיאִין סָלִיק
קַמֵּי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּמִתְעַטֵּר בְּהָהוּא
צְלוּתָא. בְּגִין דְסַלְקָא בְּגוּוּנִין סַגִּיאִין וְאֵתְכַלִּילַת מִכְפָּה
סְטָרִין. וּבְגִין דְאֵתְכַלִּילַת מִכְפָּה גּוּוּנִין אֵתְעֵבִידַת
עֲטָרָה וּמִנְחָא עַל רִישָׁא דְצַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים. וְצְלוּתָא
דִּיחִיד לָאו אִיהִי כְּלוּלָא, וְלָאו אִיהִי אֶלָּא בְּגוּוֹן חַד.
וְעַל דָּא צְלוּתָא דִּיחִיד לָאו אִיהִי מִתְתַּקְנָא לְאֵתְקַבְּלָא
(אֶלָּא בְּעֻלְמָא) בְּצְלוּתָא דְסַגִּיאִין. וְתָא חַוֵּי, יַעֲקֹב כְּלוּל
הָהוּא, וְעַל דָּא צְלוּתִיהָ תָּאִיב לָהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.
מַה כְּתִיב וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ.

רַבֵּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר (משלי כח) אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד
תָּמִיד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יפול בְּרַעְיָה. (דף קסח ע"א) וּכְאִין

לשון הקודש

הָעוֹלָמִים. וְתַפְלַת הַיְחִיד אֵינָה כְּלוּלָה
וְאֵינָה אֶלָּא בְּגוּוֹן אַחַד, וְעַל כֵּן תַּפְלַת
יְחִיד אֵינָה מִתְקַנָּת לְהִתְקַבֵּל וְאֶלָּא
בְּתַפְלָהוּ בְּתַפְלַת רַבִּים. וּבֵא וּרְאֵה,
יַעֲקֹב הָיָה כְּלוּל, וְעַל כֵּן תַּפְלָתוֹ
הַשְּׁתוּקָא לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה
כְּתוּב? וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ.

רַבֵּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (משלי כח) אֲשֶׁרִי
אָדָם מִפְּחַד תָּמִיד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יפול

לְמַה פְּחַד? אֶלָּא צַדִּיקִים לֹא סוֹמְכִים
עַל זְכוּתֵיהֶם, אֶלָּא עַל תַּפְלוּתֵיהֶם
וּבְקִשּׁוּתֵיהֶם לְרַבּוֹנָם.

וּבֵא וּרְאֵה שְׁאָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, תַּפְלַת
רַבִּים עוֹלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּמִתְעַטֵּר בְּאוֹתָהּ תַּפְלָה, מִשּׁוּם שְׁעוֹלָה
בְּגוּוּנִים רַבִּים וְנִכְלָלַת מִכְפָּה צַדִּיקִים,
וּמִשּׁוּם שְׁנִכְלָלַת מִכְפָּה גּוּוּנִים, נַעֲשִׂית
עֲטָרָה, וּמִנְחַת עַל רֹאשׁ צַדִּיק חַי

אִינּוּן יִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעֵי בְּהוּ, וְיָהֵב
 לֹון אֲוִרֵיתָא דְקָשׁוּט בְּגִין לְמִזְבֵּי בָּהּ לְחַיֵּי עֲלָמָא,
 דְּכָל מָאן דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאֲוִרֵיתָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ חַיִּין עֲלָאִין, וְאָעִיל לִיהּ לְחַיֵּי עֲלָמָא
 דְּאֲתֵי, דְּכַתִּיב, (דברים ל) כִּי הוּא חֲיִיךְ וְאֶרְךְ יָמֶיךָ.
 וְכַתִּיב, (שם לב) וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּין בְּתַאי
 עֲלָמָא וְחַיִּין בְּעֲלָמָא דְּאֲתֵי.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר כָּל מָאן דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאֲוִרֵיתָא
 לְשָׂמָה, לֹא מִיתְתִּיחַ עַל יְדָא דִּיְצַר הָרַע, בְּגִין

(גליון דהוא נחש והוא מלאכא דמותא. אלא מיתתהון בנשיקה דכתיב (שיר השירים א)
 ישקני מנשיקות פיהו, כלומר על פי יי, והיא הנשיקה דהיא דביקותא דנפשא בעיקרא,
 ובהיא דאשתדל באורייתא) דאתתקוף באילנא דחיי ולא ארפי
 מניה, ובגין כך צדיקא דמשתדלי באורייתא לא
 מסתאבי גופא דלהון (גליון: אלא הוא דכי, בגון אליהו בבי קברי
 דאשכחיהו רבנן, ושאלו ליה ולאן כהן הוא מר, אמר לון צדיקא לא מסאבי במיתתהון,

לשון הקודש

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כָּל מִי שְׂמַשְׁתַּדַּל
 בַּתּוֹרָה, אֵין מִיתְתוֹ עַל יְדֵי יְצַר הָרַע,
 מְשׁוּם וְשִׁהוּ נְחֹשׁ, וְהוּא מְלַאכְּ הַמּוֹת, אֲלָא
 מִיתְתָּם בְּנִשְׁיָקָה, שְׂכָתוּב (שיר א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
 פִּיהוּ. כְּלוּמַר עַל פִּי הֵי. וְהִיא הַנְּשִׁיקָה שִׁהוּ
 דְּבִקּוּת שֶׁל הַנְּפֶשׁ בְּעֶקֶר, וְאוֹתוֹ שְׂמַשְׁתַּדַּל
 בַּתּוֹרָהוּ שֶׁהַתְּחִיב בְּעֵץ הַחַיִּים וְלֹא הִרְפָּה
 מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן צְדִיקִים שְׂמַשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה לֹא נִטְמָא גּוֹפֵם וְאֲלָא הוּא מְהוּר,

בְּרַעָה. אֲשֵׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הִתְרַעַה בְּהֶם וְנָתַן לָהֶם תּוֹרַת
 אֱמֶת כְּדֵי לְזַכּוֹת בָּהּ לְחַיֵּי עוֹלָם, שְׂכָל
 מִי שְׂמַשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מוֹשֵׁךְ עֲלָיו חַיִּים עֲלִיוֹנִים וּמְכַנְּסוֹ
 לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂכָתוּב (דברים ל) כִּי
 הִיא חֲיִיךְ וְאֶרְךְ יָמֶיךָ, וְכַתּוּב (שם לב)
 וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְחַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.

במה דתנינן ביום שמת רבי בטלה כהונה, כלומר דאתעסקו ביה) **דלא שרא**
עלייהו רוח מסאבא.

יעקב אילנא דחיי הוה, אמאי דחיל, דהא לא יכול
לשלטאה עלוי. ועוד דהא כתיב והנה אנכי
עמך וגו', אמאי הוה דחיל. ותו דהא כתיב ויפגעו
בו מלאכי אלהים. אי משריין קדישין הוו עמיה
אמאי הוה דחיל.

אלא כלא יאות הוה, ויעקב לא הוה בעי למסמך
על ניסא דקדשא בריך הוא, בגין דחשוב
דלאו איהו כדאי דקדשא בריך הוא יעביד ליה
ניסא. מאי טעמא, בגין דלא פלח לאבוי ולאמיה
בדקא יאות, ולא אשתדל באורייתא ונטל תרי
אחיות. ואף על גב דכלא אתמר, ועם כל דא בעי
ליה לבר נש למדחל תדיר ולצלאה קמי קדשא

לשון הקודש

בו מלאכי אלהים, אם מתנות קדושים
היו עמו, למה היה פוחד?

אלא הכל היה נאה, ויעקב לא היה
רוצה לסמך על גס של הקדוש ברוך
הוא, משום שחשב שאינו כדאי
שהקדוש ברוך הוא יעשה לו גס, מה
הטעם? משום שלא עבד את אביו
ואמו כראוי ולא השתדל בתורה ונשא
שתי אחיות, ואף על גב שהכל

כמו אליהו בבית הקברות שמצאו אותו רבנן
ושאלו אותו, ולא כהן הוא מר? אמר להם,
צדיקים לא טמאים במיתתם, כמו ששנינו, ביום
שמת רבי בטלה כהנה. כלומר שהתעסקו בו
שלא שרתה עליהם רוח מסאבא.

יעקב היה עין החיים, למה פחד,
שהרי לא יכול לשלט עליו? ועוד,
שהרי כתוב והנה אנכי עמך וגו', למה
היה פוחד? ועוד, שהרי כתוב ויפגעו

בְּרִידְ הוּא בְּעִלּוּתָא. דְּכִתִּיב אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּחַד תָּמִיד
(וּלְמַדְחַל תְּדִיר קָמִי קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא) וְהָא אוּקְמוּהָ.

תָּא חַזִי, עִלּוּתָא דְאַבְהֵן קַיִימוּ עֲלֵמָא, וְכַל בְּנֵי
עֲלָמָא עֲלִייהוּ קַיִימִי וְסִמְכִין. לְעֵלָם וּלְעֲלָמֵי
עֲלָמִין, לָא אֲתִנְשִׁי זְכוּתָא דְאַבְהֵן, בְּגִין דְּזְכוּתָא
דְאַבְהֵן אִיהוּ קִיּוּמָא דְעִילָא וְתָתָא, וְקִיּוּמָא דְיַעֲקֹב
אִיהוּ קִיּוּמָא שְׁלִים יִתִיר מִכְּלָהוּ. וּבְגִין כֶּךָ בְּשַׁעְתָּא
דְּעָאקוּ לְבָנָיו דְיַעֲקֹב, קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא אֲחֵמִי קַמִּיה
דְיִוְקָנָא דְיַעֲקֹב וְחַיִּים עַל עֲלָמָא בְּמָה דְאֵת אָמַר, (וּיְקָרָא
כ"ו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב. יַעֲקֹב"ב בּוֹא"ו, אֲמַאי
בוֹא"ו, בְּגִין דְּאִיהוּ דְיִוְקָנָא דְיַעֲקֹב מִמֶּשׁ.

תָּא חַזִי, כָּל מָאן דְּחָמִי לִיה לְיַעֲקֹב כְּמָאן דְּאֲסִתְּפַל
בְּאַסְפַּקְלָרְיָא דְנִהְרָא, וְהָא אֲתָמַר דְּשׁוּפְרִיָּה

לשון הקודש

וְקִיּוּם שֶׁל יַעֲקֹב הוּא קִיּוּם שְׁלָם יוֹתֵר
מִכֻּלָּם. וְלִכֵּן בְּשַׁעָה שְׁעָרָה לְבָנֵי יַעֲקֹב,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה אֶת דְּמוּת
יַעֲקֹב וְחָס עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(וּיְקָרָא כ"ו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב.
יַעֲקֹב"ב בּוֹא"ו, לְמָה בּוֹא"ו? מְשׁוּם
שֶׁהוּא דְּמוּת שֶׁל יַעֲקֹב מִמֶּשׁ.

בַּא רְאָה, כָּל מִי שֶׁרוֹאֵה אֶת יַעֲקֹב,
כְּמִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּאַסְפַּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה
(תַּפְּאֵרֶת), וְהֵרִי נֶאֱמַר שֶׁיִּפְּיוּ שֶׁל יַעֲקֹב

נִתְּבַאֵר. וְעַם כָּל זֶה צְרִיךְ לְאָדָם לִפְחַד
תָּמִיד וּלְהִתְפַּלֵּל לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתַפְלָה, שֶׁכְּתוּב אֲשֶׁרִי אָדָם
מִפֶּחַד תָּמִיד וְלִפְחַד תָּמִיד מִלְּפָנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהֵרִי פֶּרְשׁוּהָ.

בַּא רְאָה, תַּפְּלַת הָאֲבוֹת הַעֲמִידוֹ
עוֹלָם, וְכַל בְּנֵי הָעוֹלָם עֲלֵיהֶם עוֹמְדִים
וְסוֹמְכִים, וְלְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים לֹא
נִשְׁכַּחַת זְכוּת הָאֲבוֹת, מְשׁוּם שֶׁזְכוּת
הָאֲבוֹת הִיא קִיּוּם שֶׁל מַעְלָה וּמִטָּה,

דִּיעֲקֹב בְּשׁוֹפְרֵיהּ דְּאָדָם קַדְמָאָה. אָמַר רַבִּי יִיסָא,
אֲנָא שְׂמַעְנָא דְכָל מָאן דְּאֶסְתַּפַּל בְּחַלְמִיהּ וְחָמָא לִיהּ
לִיעֲקֹב מְקַסְטֵר בְּקוּסְפוּי, חֵיין אֶתוּסְפֵן לִיהּ.

רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר, הָא אֶתְמַר דְּדוֹד מְלָכָא עַד לָא
הָוָה, לָא הָוּוּ לִיהּ חַיִּים כְּלָל. בַּר דְּאָדָם
קַדְמָאָה יָהֵב לִיהּ שְׁבַעִין שָׁנִין מְדִילִיהּ, וְכֵךְ הָוָה
קִיּוּמִיהּ דְּדוֹד מְלָכָא שְׁבַעִין שָׁנִין הָוּוּ. וְקִיּוּמָא דְּאָדָם
קַדְמָאָה אֶלְף שָׁנִין חֶסֶר שְׁבַעִין. אֶשְׁתַּכַּחוּ בְּתַנִּי אֶלְף
שָׁנִין קַדְמָאִי, אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְדוֹד מְלָכָא.

פְּתַח וְאָמַר (תהלים כא) חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ אֶרְךָ
יָמִים עוֹלָם וְעַד. חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ, דָּא דוֹד
מְלָכָא. דְּהָא כִּד בְּרָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גִּנְתָּא דְּעַדָּן
אֶטְוִיל בֵּיהּ נְשֻׁמְתָּא דְּדוֹד מְלָכָא, וְאֶסְתַּפַּל בֵּיהּ וְחַמִּי
דְּלִית לִיהּ חַיִּים מְדִילִיהּ כְּלוּם. וְקִיּוּמָא קַמִּיהּ כָּל

לשון הקודש

אָדָם הָרֵאשׁוֹן אֶלְף שָׁנָה חֶסֶר שְׁבַעִים.
נִמְצְאוּ בְּאֵלֶּה אֶלְף שָׁנִים רֵאשׁוּנוֹת אָדָם
הָרֵאשׁוֹן וְדוֹד הַמְּלָךְ.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים כא) חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ
נְתַתָּה לוֹ אֶרְךָ יָמִים עוֹלָם וְעַד. חַיִּים
שָׁאֵל מִמֶּךָ - זֶה דוֹד הַמְּלָךְ. שְׁהֵרִי
בְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא גִּן עַדָּן, הַטְוִיל
בוֹ נְשֻׁמְת דוֹד הַמְּלָךְ, וְהֶסְתַּכַּל בוֹ וְרֵאָה
שְׂאִין לוֹ חַיִּים מִשְׁלוֹ כְּלוּם וְעוֹמַד לְפָנָיו

כִּיפִיו שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן. אָמַר רַבִּי
יִיסָא, אֲנִי שְׂמַעְתִּי, שְׁכַּל מִי שְׂמַסְתַּכַּל
בְּחַלּוּמוֹ וְרוּאָה אֶת יַעֲקֹב מְעַטְף
בְּמַלְבוּשָׁיו, מֵתוּסְפִים לוֹ חַיִּים.

רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר, הֵרִי נֶאֱמַר שְׁדוֹד
הַמְּלָךְ, עַד שְׁלֵא הָיָה, לֹא הָיוּ לוֹ חַיִּים
כְּלָל, פְּרַט לְזֶה שְׂאָדָם הָרֵאשׁוֹן נִתֵּן לוֹ
שְׁבַעִים שָׁנָה מִשְׁלוֹ, וְכֵךְ הָיָה קִיּוּמוֹ שֶׁל
דוֹד הַמְּלָךְ שְׁבַעִים שָׁנָה הָיוּ, וְקִיּוּם שֶׁל

יִזְמָא. בִּיּוֹן דְּבִרְא אָדָם הָרֵאשׁוֹן אָמַר הָא דְּדָאֵי
 קִיּוּמִיהּ, וּמֵאָדָם קְדָמָא הָוּוּ שְׁבַעִין שָׁנִין דְּאִתְקִיִּים
 דְּוֹד מְלָכָא בְּעֵלְמָא.

תו אַבְרָהָן שָׁבַקוּ לִיה מַחֲיִיהוֹן כָּל חַד וְחַד, אַבְרָהָם
 שָׁבַק לִיה, וְכֵן יַעֲקֹב וְיוֹסֵף. יַעֲחָק לָא שָׁבַק לִיה
 בְּלוּם, בְּגִין דְּדוֹד מְלָכָא מְסֻרִיהּ קָא אִתָּא.

וְדָאֵי אַבְרָהָם שָׁבַק לִיה חֲמִשׁ שָׁנִין, דְּהוּה לִיה
 לְאִתְקִיִּמָא מָאָה וְתַמְנִין שָׁנִין, וְאִתְקִיִּים מָאָה
 וְשִׁבְעִין וְחֲמִשׁ שָׁנִין, חֲסֵרִין חֲמִשׁ. יַעֲקֹב הָוּה לִיה
 לְאִתְקִיִּמָא בְּעֵלְמָא כִּיּוּמֵי דְאַבְרָהָם, וְלֹא אִתְקִיִּים ^(ד)
 אֶלָּא מָאָה וְאַרְבָּעִין וְשִׁבְעִין שָׁנִין, חֲסֵרִים תַּמְנִיָּא ^{קסז ע"ב}
 וְעֶשְׂרִין. אֶשְׁתַּפְּחוּ דְאַבְרָהָם וְיַעֲקֹב שָׁבַקוּ לִיה מַחֲיִיהוֹן
 תַּלְתִּין וְתַלְתִּין שָׁנִין. יוֹסֵף דְּאִתְקִיִּים מָאָה וְעֶשְׂרִין שָׁנִין,
 הָוּה לִיה לְאִתְקִיִּמָא מָאָה וְאַרְבָּעִין וְשִׁבְעִין שָׁנִין כִּיּוּמֵי

לשון הקודש

שְׁהִיָּה לוֹ לְהִתְקַיֵּם מָאָה וְשִׁמּוֹנִים שָׁנִים,
 וְהִתְקַיֵּם מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִשׁ שָׁנִים,
 חֲסֵרִים חֲמִשׁ. יַעֲקֹב הָיָה לוֹ לְהִתְקַיֵּם
 בְּעוֹלָם כִּיּוּמֵי אַבְרָהָם, וְלֹא הִתְקַיֵּם אֶלָּא
 מָאָה וְאַרְבָּעִים וְשִׁבְעִין שָׁנִים. חֲסֵרִים
 עֶשְׂרִים וְשִׁמּוֹנֵה. נִמְצָא שְׁאִבְרָהָם וְיַעֲקֹב
 הִשְׁאִירוּ לוֹ מַחֲיִיהֶם שְׁלֹשִׁים וְשִׁלְשׁ
 שָׁנִים. יוֹסֵף שְׁהִתְקַיֵּם מָאָה וְעֶשְׂרִין שָׁנִים,
 הָיָה לוֹ לְהִתְקַיֵּם מָאָה וְאַרְבָּעִים וְשִׁבְעִין

כָּל הַיּוֹם. בִּיּוֹן שְׁנִבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן,
 אָמַר, הֲרֵי וְדָאֵי קִיּוּמוֹ. וּמֵאָדָם הָרֵאשׁוֹן
 הָיוּ שְׁבַעִים שָׁנִים שְׁהִתְקַיֵּם דְּוֹד הַמְּלָךְ
 בְּעוֹלָם.

עוֹד הָאֲבוֹת הִשְׁאִירוּ לוֹ מַחֲיִיהֶם כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד. אַבְרָהָם הִשְׁאִיר לוֹ, וְכֵן
 יַעֲקֹב וְיוֹסֵף. יַעֲחָק לוֹ הִשְׁאִיר לוֹ כְּלוּם,
 מִשּׁוּם שְׁדוּד הַמְּלָךְ בָּא מִצְדוֹ.
 וְדָאֵי אַבְרָהָם הִשְׁאִיר לוֹ חֲמִשׁ שָׁנִים,